

EKVADORSKI ANDI

// besedilo in foto: Matija Križnar

Ekvador s svojo lego pokriva vse značilne pasove južnoameriškega kontinenta – zahodne priobalne ravnice (la Costa), visokogorje (Andi, la Sierra) in porečje Amazonke (el Oriente). Posrečena lega in obilje padavin ustvarjata izjemna naravna okolja, ki gostijo mnoge vrste sesalcev, ptic, plazilcev ter nešteto vrst nevretenčarjev. Ni neobičajno, da prav v Ekvadorju srečamo tudi neverjetno bero značilnih ameriških kolibrijev, ki s svojimi piskajočimi klici opozarjajo nase.

Ponekod navidezno monotona gorska in strma pokrajina z ostrim rastlinjem in posameznimi kaktusi še vedno nudi zatočišče mnogim pticam, kot je andski kondor (*Vultur gryphus*), ter redkim sesalcem, kot sta andski medved ali očalar (*Tremarctos ornatus*) in gorski tapir (*Tapirus pinchaque*).

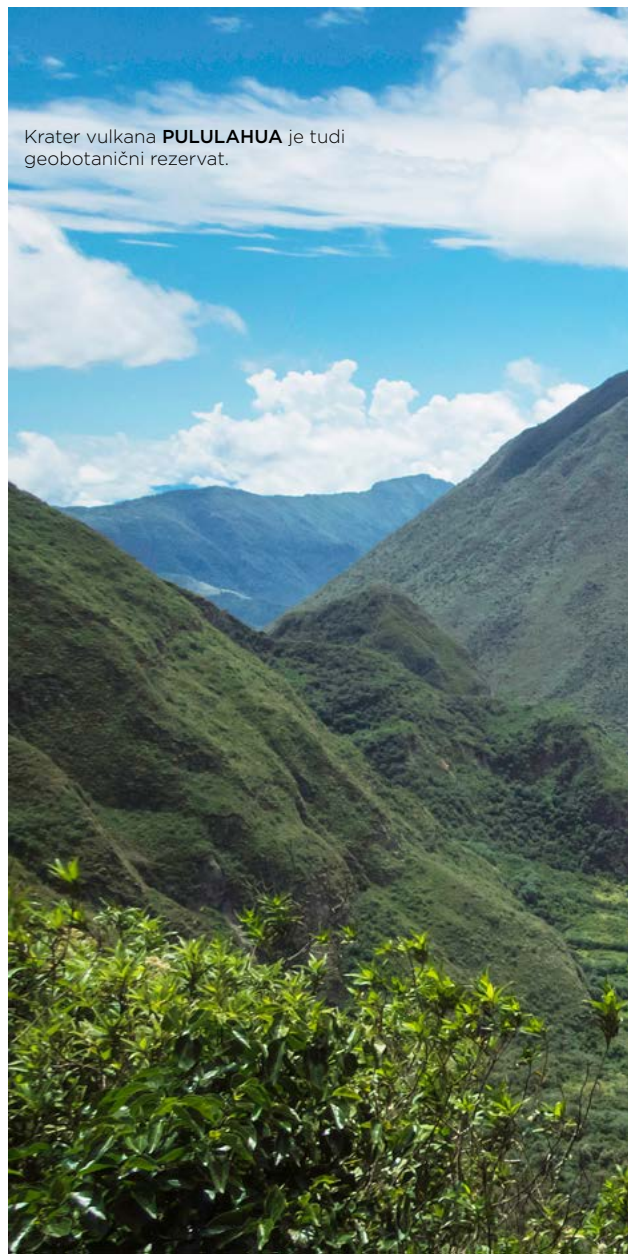

Površina:
283.561 km²
Št. prebivalcev:
15.868.396
(ocena iz leta 2015)
Št. vrst ptic:
1.695 vrst, od tega
29 endemičnih vrst

OBLAČNI PRAGOZD

Zahodni del andskih vrhov skozi celoten Ekvador pokriva oblačni ali megleni tropski gozd. Ta vlažen in rastlinsko pester gozd se razprostira na višinah približno 1000–3000 m n. m. in prejme pol manj letnih padavin kot amazonski pragozd. Najznačilnejša okolja lahko najdemo v okolici majhnega mesteca Mindo, ki je priljubljeno tudi med ornitologi, ljubitelji metuljev ter pivci kave in kakava. V gostem rastlinju le stežka opazimo ptice, zato so primernejše s travo poraščene površine in umetno pripravljene ploščadi, ki omogočajo opazovanje in fotografiranje ptic. Na drevesih lahko na golih vejah opazujemo različne tukane, mravljarje (Formicariidae), slikovite kičevce (Cotingidae) in živahne pipe (Pipridae). Najlaže bomo ptice opazili v prvih jutranjih žarkih, ko jih na plano privabijo različne žuželke. Med večjimi pticami smo opazili predstavnike hokojk (Cracidae), kamor spada tudi srpasta šakujka (*Chamaepetes goudotii*). Seveda ob omenjenih skupinah ne smemo pozabiti na kolibrije, ki jih privabljajo z za fotografiranje nič kaj lepimi krmilnicami. A že ob nekajminutnem opazovanju in preučevanju navad kolibrijev opazimo, da običajno sedajo na isto vejico in s tem omogočijo boljše fotografske izdelke.

Krater vulkana **PULULAHUA** je tudi geobotanični rezervat.

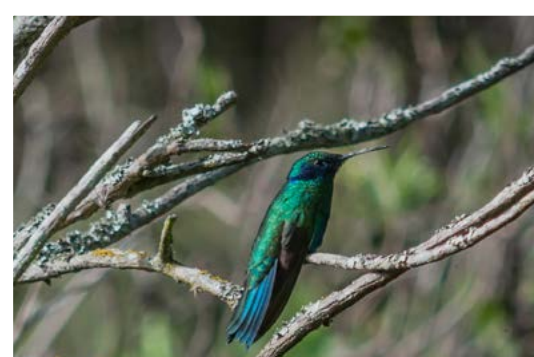
VISOKOGORSKI PÁRAMO IN NJEGOVA RAZNOVRSTNOST

Ekvadorskemu visokogorju vladajo vulkani. Mnogi so že ugasli, nekateri pa še vedno kažejo znake dejavnosti in občasno tudi uničujoče izbruhnejo. Pokrajina je porasla z redkimi nizkimi drevesi, grmičevjem, travami in visokimi bromelijevkami (rod *Puya*) in nebinovkami (rod *Espeletia*), ki s svojimi debli spominjajo na kaktuse. Ta ekosistem imenujejo páramo (na višini 3000–4500 m n. m.). Značilni páramo floro in favno najdemo pod aktivnim vulkanom Cotopaxi, kjer ob jezeru Limpiopungo lahko opazujemo gnezdišča andskih galebov (*Chroicocephalus serranus*). Gnezda so si uredili na nedostopnih travnatih otočjih sredi plitvega jezera. Med posameznimi zaplatami travnate ruše in nizkim gričevjem po tleh lovijo svoj plen različni lončarji; andski trnorepec (*Leptasthenura andicola*), kostanjevoperuta (*Cinclodes albidiventris*) in debelokljuna tresorepka (*C. excelsior*), ki so ime dobili po gnezdih iz blata. Na širokih ravninah se

K naravnim danostim in pestrosti so v Ekvadorju pripomogli tudi geološki dejavniki, kot so vulkani, ki so pripravili zelo rodovitno zemljo, ponekod še vedno preraščajočo z neprehodnimi gozdovi in grmičevjem. Velik del ozemlja so si prisvojili že staroselci, ki zemljo še vedno obdelujejo ročno, kjer je le to mogoče.

Domačinka z deklico
nad kraterjem
QUILOTOA

MODROUHI KOLIBRI (*Colibri coruscans*)

ZANIMIVE VRSTE PTIC:

andski kondor

(*Vultur gryphus*),

agnja

(*Geranoetus melanoleucus*),

progasta karakara

(*Phalco boenus carunculatus*),

andski galeb

(*Chroicocephalus serranus*),

črnouha grlica

(*Zenaida auriculata*),

andska priba

(*Vanellus resplendens*),

gorska liska

(*Fulica ardesiaca*),

debelokljuna tresorepka

(*Cinclodes excelsior*),

andska kokica

(*Rupicola peruvianus*),

kravja čaplja

(*Bubulcus ibis*),

sladkorjevka

(*Coereba flaveola*),

zastavar

(*Ocreatus underwoodi*),

vijoličasti kolibri

(*Colibri coruscans*),

rjavorepi kolibri

(*Amazilia tzacatl*) itd.

Arheološko najdišče **INGAPIRCA**

ANGELSKA TROBENTA ali **DATURA**
(*Brugmansia sanguinea*)

LAMA (*Lama glama*)

QUITO – glavno mesto države

sprehajajo andske pribe (*Vanellus resplendens*) in andska kokica (*Rupicola peruvianus*). Ekvadorski kolibriji (*Oreotrochilus chimborazo*) pa se hranijo na nenavadnih cvetovih nebinovke vrste *Chuquiraga jussieui* – rastline, razširjene zgolj v visokogorju Ekvadorja in Peruja.

Primerno okolje za ptice so ustvarila tudi jezera v vulkanskih kraterjih. Eno izmed takšnih jezer je Cuicocha, ki ima na sredini kraterja dva velika stožca in je idealno prebivališče za mnoge vodne ptice. Primerna gnezdišča so si v visoki travi našle kravje čaplje (*Bubulcus ibis*), prišleki iz evropskih in severnoafriških dežel. Pogosti prebivalec globokega jezera je tudi gorska liska (*Fulica ardesiaca*). Na bolj suhih tleh in v bližini ljudi najdemo zanimive črnouhe grlice (*Zenaida auriculata*) in drozge (veliki kos (*Turdus fuscater*), ekvadorski drozg (*Turdus maculirostris*) itd.). Nekoliko drugačna jezera, a s podobno favno so v parku Cajas, nad starodavnim mestom Cuenca. Tam poleg lončarjev opazimo tudi velike rumenonoge martinice (*Tringa melanoleuca*), na katere prežijo različne vrste ujed.

PTICE CVETOV

V ekvadorskih gozdovih in tudi redko poraščenih pokrajinah živi več kot 100 vrst kolibrijev. Njihovo oglašanje nam takoj pritegne pozornost in z nekaj potrpljenja lahko opazujemo bleščeče barve perja, med katerimi prevladujeta zelena in modra. Priložnost za opazovanje in fotografiranje kolibrijev se ponuja povsod. Tako smo jih lahko opazovali v oblačnem gozdu v okolici mesta Mindo in še višje, točno na ekvatorju, severno od glavnega mesta Quito ter v okolici mesta Alausi. Kolibrijem so družbo med posedanjem na vejevju delale tudi sladkorjevke (*Coereba flaveola*), z rumeno obarvanim trebuškom in kratkim kljunom, ter pisani predstavniki tanger (*Thraupidae*).

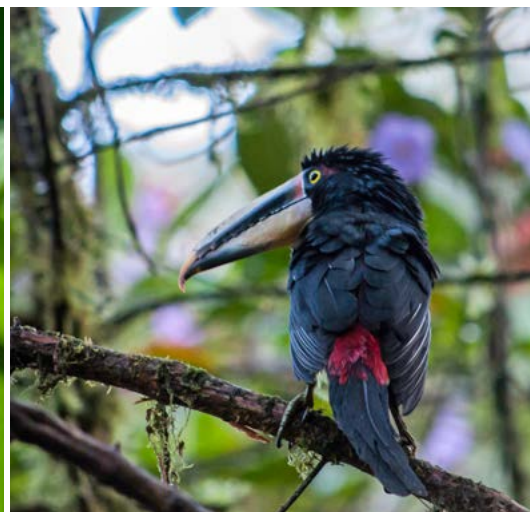
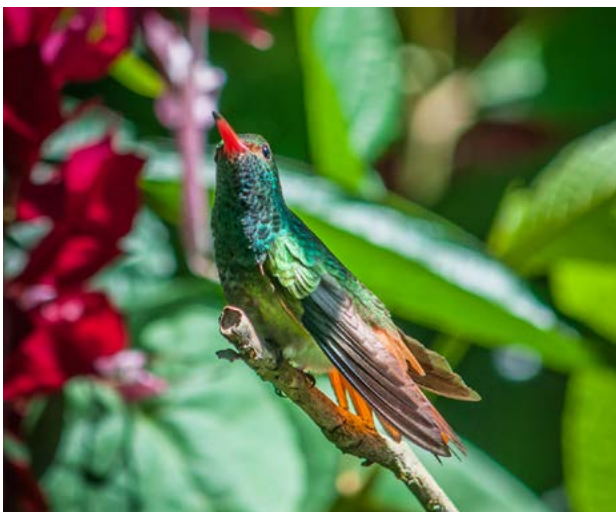

Že kmalu po prvih sončnih žarkih so se kolibriji piskajoče prepirali na krmilnici ali pa na vejah za boljše položaje in razgledne točke. Kljub majhnosti so ti izjemni letalci zelo glasni.

RJAVOREPI KOLIBRI (*Amazilia tzacatl*)

GORSKA LISKA (*Fulica ardesiaca*)

SVIŠČEVEC vrste *Gentianella cerastioides*

SVETLOKLJUNI ARASARI (*Pteroglossus erythropygius*)